

Ι Γ Τ Ο Ρ Ι Α

Τ Ο Υ

Τ Α Γ Ι Α Π Ι Ε Ρ Α :

Πῆ τιν' σημερινῇ ἡμέρᾳ.

Σὰν αὐτὸν εἶδεν ἐφάνη,

Εἰσὸ σ' οὐρίζων οἱ Χεισιάνοι.

Ε Ν Ε Τ Ι Η Σ Ι.

Παρά Γεώργιου Βικτωρι τῶ Σαβιῶνι

ἀ χ ῆ μ ῆ .

Ἔχεις καὶ ποικτήμου,
Ὅπ' ὀδῶσες τὴν ζωήμου.
Χαρσαίμυ καὶ τὴν χάρη,
Νὰ πνεύσω τὸ λεοῦτάρη.
Τὸν ἀγνεῖ καὶ ἀρδειομεύου,
Φρόνιμου καὶ πνευμεύου.
Τὸ κωνσέυα διαλεμεύου,
Σοφρακόμυ ἀξιομεύου.
Πόχοι τὴν ψυχὴν ὡς πάρδος,
Καὶ τὸ πρέπει ἕνα φερτάρδος.
Ὡς γὰρ τὴν ἀποκοτία,
καὶ τὴν πρόθυμον καρδία.
Πόχει μέσα τὸ κορμί τῶ,
Δὲν σιμάρη τὴν ζωή τῶ.
Οὐδὲ χεῖζει αὐτὸς λημπάρδες,
Τὸ γρηκ με ἀρακαράδες.
Δὲν ψιφάει ταῖς σαῖτες,
Σαῖν ὁ φάρμακ ταῖς πίτες,
Ἀλλὰ ὅδε τὰ σικτάεια,
Μυογλμαῖων τὰ κοῦτάεια.

Μῦθον μέσα ὡς Φαλκῶν, ὁ ὑψαυτοῦ ἰππ
 καὶ τῆς τέρας θαυμαπῶν, ὡς ἔπ
 Ὅπιον σώσει τὸ ἀσπιδήτη, ὡς ἔπ
 Νὰ τῆ πέρην τῆς ζωῆς, ὡς ἔπ
 ποῖος τὸν εἶδε γὰ πολέμῃ, ὡς ἔπ
 καὶ γὰ μὴ δὲν τὸν ἐπαρῆ, ὡς ἔπ
 με τὸ ἀγεμικὸν τὸ ἠδός, ὡς ἔπ
 καὶ με τὸ πλατὺ τὸ γήθος, ὡς ἔπ
 τὸ πρόσωπο τ' ἀγγελικὸ, ὡς ἔπ
 τὸ ἔμμορφο τὸ ῥοτικὸ, ὡς ἔπ
 μρέγωσας τῆς παμαζίας, ὡς ἔπ
 Χειριαρῶν τῆς μεσητείας, ὡς ἔπ
 καὶ τὸν ἅγιον Νικόλα, ὡς ἔπ
 Πόμε βοηθός εἰς ὅλα, ὡς ἔπ
 καὶ ἀσπιδῶνα τὸν μέγα, ὡς ἔπ
 Καθὼς ἤκασα π' ὀλέγασα, ὡς ἔπ
 κάλιος ἔρ παρ' Ἀχιλλέας, ὡς ἔπ
 καὶ ὁ ἀρδαιομύθος αἴας, ὡς ἔπ
 τί ὁ ἔκτωρ τῆς τρωάδος, ὡς ἔπ
 ἢ ἐκεῖνος ὁ Ῥονάλδος, ὡς ἔπ
 τί ὁ ῥλάμτος ἀκασ μένος, ὡς ἔπ
 Πέτορ ξ' ὅλης διαλεμύθος, ὡς ἔπ

Καὶ ὄρθας μὲ ὄλος τρομάσει,
Πᾶ ρὰ τὸν ἔσουσχυμιάσει.
Γιατὶ τὴ σημερὶν ἡμέρα,
Σὰν αὐτὸν τὸν Γαγιαπιέρα.
Ποῖος μπορεῖ ρὰ πολὺ μίσει,
Τόσους τῦρκους ρὰ φωνήσει.
Καὶ ὄπᾶσαν ἀγαλμῆροι,
Ξεδίο καὶ ροὶ διαλεμῆροι.
Δὶ ἀκώσις μουσουλμάνης,
Σὰν ἐκείνης καραμάνης.
Νὰ τῆς κόψει γιὰ μίση ὥρα,
Νὰ τῆς πέσει ρὶν κακῆ ὥρα.
Ἐξω τὴν ἀρβαρητεία,
Κῆτομ ἀμεμος ἀδία.
Κ' ἔρχοτομ κ τὴν σκλαβοινία,
Γιὰ τῆς ἀφερτίας τὴν χεῖρα.
Βρέσκει ξύλο κ χρσεμῆρο,
Τὸ κατάρτητ παρμῆρο.
Πείραττ καίμα παιδάκι,
Ἐ'δεκεῖ ρὸ καβολάκι.
Καὶ ῥωτάει τὸν θλημῆρομ,
Τίς τὸν ἔχει κ χρσεμῆρομ.

Λέγει τὸ δόμος ἀσεβῆς,
Κεῖς τὸ δαράτσο μα τὸν βρῆς.
Τότε σο δαράτσο πάει,
Καὶ γία τὸ παιδίρωτάει.
καὶ ὡς τὸν εἶδαμ ἐκ τῆς χώρα,
Ὅλοι εἰς μίον αὐτὴν τῆς ὥρα.
Ἀρπαξαμ τὰ ἄρμα τάττες,
καὶ τὸν δόμον σιυτροφίαττες.
καὶ ἀπὸ τῆς πολήττες βία,
Τῆς μεγάλης βιγωεία.
εὐπόλητοι οἱ ὄργισμῆς,
Εἴσεβέραμ οἱ καὶ μῆς.
Ὡς καὶ ἔραμ μπαζαρκάμος,
Μόρος ποιῶττε σελ ἄμος.
Πῆγε δόλοιττες τῆς γρώσιμ,
κατεργάρες μαγωράση,
λέγει ὁ δόμος ἀμτὸς πιάσω,
Ὅλος θέλω μα τῆς κρεμάσω.
Ὡς γίαττι ὁ μεεμέττες,
Γία χεισιαμῆς μᾶς γράφει ἐδέττες,
Ἡττι σκοτώσει χεισιαμὸν,
Τὸν ἔχει φίλον ἐμπισιμὸν.

Καὶ ἀρεμᾶς σκοτόσοις πάλιν,
Γίνω μεσθ' ἄγιοι μεγάλοι.
Καὶ γιὰ ταῦτο ἄς ἀνδράθῃμαι,
Ἀ' πᾶν ὄντα μα βρεθῆμαι.
Χορὶς πόλεμον καὶ ἀσάθῃ,
Ὁ' καθῆς τῆς μα χαθῆ.
Ἐ' χωχῆλικς πρημέμης,
Καὶ μυελους σκοτωμέμους.
Νάσας πὸ καὶ ἄλλο πάλιν,
Ὁ' τι ἠφούσαμε μεγάλη.
Ἐ' με ἠκοσιδύο παγκῶν,
Καὶ τί φοβάσε τῶν φραγκῶν.
Καὶ εἰς μὴ ὅσοι καὶ ἀμοίσαμ.
Ὁ' λοι ἐσαλαβατήσαμ.
Καὶ ἀσικῶσαμ τα σατζάκια,
Καὶ βαροδεσαμ τὰ τρυπάκια.
Καὶ φωνάζασι μεγάλα,
Λέγοντας καὶ τῆτα κιάλα.
Καρτερεῖται δὲ φραγκακία,
Μετὰ κοινῆρα βραχάκια.
Καὶ δραμαμ μεβιγωεῖα,
Ὡ' σὰν τὰ γυαθνεῖα.

Καὶ ὀλέωμ ὡς τὸς εἶδε,
Μὲ τὸς ἐδικύστη ἐμήλιε,
Ὡ ρωμαίοιμ ἀνδριομέγοι,
Τὴ πολέμ μαθημέγοι.
Σήμερομ ἀς ἀνδρὰ θῶμε,
Ὅλοι μασ ρὰ τιμηθῶμε.
Σὰν ἐκάμωμ οἱ παλαίοι,
Ἀνδρες οἱ ὠρομασμέγοι.
Ὅ πῃ διὰ τὴν τιμήτῃς,
Δὲν ψηφῶσασ τὴν ζωήτῃς.
Δίδειμ Σὴ ψυχήμ,
Ὅτι φούσασε δικήμ.
Μόμομ μὲ ἀποκοτία.
Νὰ τὸς δώσομε γιαμία.
Πρῶτοε εἶμαι ρὰ ἀπκδήσω,
Τοὺς μισοὺε ρὰ ἀφαρήσω.
Νὰ ἰδεῖτε τὴν Ταγιαπιέρα,
Γιὰ τὴν σημερὴν ἡμέρα.
Πῶε ξάρει ρὰ πολεμίζει,
Καὶ τὸς τέρκοε ρὰ φαρίζει,
Μόμ καὶ σοῖε ὄλοι ἀδελφοί μου,
Καὶ σωτρώφοι ἐδικοί μου.

Κάμετε ὡς ἀρδειομέλῃοι,
Νὰ βρεθοῦ μὲ καρδεμέλῃοι.
Ὅλοι ἀπομίαν γρῶμη,
Ἀρχλωόρτας ἐκτὸν κόμη.
Εἶπαφ εἰς τὸν ὄρισμόσῃ;
Νὰ ποδαίμομῃ ὀμπρόσῃ.
Τότες ἔδειξῃ τι φάγει,
Κ' εἰς τὸ πέλαγος ἐδιέβει.
Καὶ ὡς τὸν εἶδαφ τὰ τερκάκια,
Τί χαρῃς μετὰ τερμπάκια.
Καὶ κασὴ καὶ φωράζαφ,
Καὶ ξωπήσο τῷ χυγιάζαφ.
Καὶ εἰς μίω σ' αὐτῃς γιείζει,
Καὶ τὸν πόλεμον ἀρχίζει.
Τίς πορεῖ μὰ ἀειδήσει,
Τὸν πολέμον, μὰ μετείσει.
Πόκαμῃ ὁ ταγιαπιέρας,
Τὸ ταχὺ ὡς τῆς ἐσπέρας.
Πρῶτον δίδει τὴν λυμπάρδα,
Καὶ τῆς πέρμη τὴν μίαν μπάρτα.
Καὶ εἰς μίαν τὴν βησθεῖα,
Καὶ τῆς πέρμη τὰ κουπία.

καὶ

καὶ οἱ τῦρκοι ὡς παλικάρια,
Ἐμαλώσαν μεδοξάρια.
λέγω καὶ μετὰ σκεπέτα,
Παπερμουῖσαν τὰ ἐλμέτα.
τότεσ ὀλέωντας ἐβειχίση,
τῆσ συντροφῆσ τῆ ὀργίση.
λέγειτους τί καρτερεῖται,
τί ζέκετε σ' ἴσφωρεῖται.
μέσα ὄλοι σαμ λιουτάρια,
Νὰ τῆσ πάρω σαμ γωμάρια.
καὶ εἰς μίον πρῶτον, εἰσεβέγει,
καὶ ἄρχησε μὰ τὸν σκοτόμη.
τὸν ἀδελφον τῆ μπουταλά,
εἰς μίον τὸ χησε τὰ μυαλά.
καὶ τὸν μπουταλά ῥαζή,
μέσα εἰς δύο τὸν ἐθερίζει.
εἶδαν τὰ δικο οἱ κημπάμοι,
Ποῦ κατέρχο κυρεσ κάμοι.
Πέρμοιω τόση βηγωεῖα,
Τισ βέμοιω σαμ θηεῖα.
καὶ οἱ τούρκοι ποῦσαν μέσα,
ὄλοι ἐφειξαν καὶ τρομάσα.

λέγω καιρῶν τῆς ἡμέρας,
μοῖδενεὶς ἐκτὸν Ταγιαπιέρα.
Τίς μπορεῖ γὰ ἀειδῆσαι,
τὸ αἷμα πότρεξεν ὡς βρῦσαι.
καὶ τῶ πολέμου ταῖς ἀσάδες,
Ποῦ δὲν ἐγνώσκον ποτέ.
δένδρον τῶτα μὲ φωτία,
Μὰ χεῖρα μετα ἀσάδια.
Ποῦ τὸ εἶδον μετὰ μάτια,
Πῶς τῆς ἐκαμυ κομάτια.
κεφαλαῖς χεῖρα ὁ ποδία,
Νὰ χεῖζει ἐκτὰ καρὰδια.
τοτ' οἱ τῆρκοι ἐτζακισήκαμ.
καὶ φα' ἄρμυρα ἐμπίκαμ.
Γιὰ γὰ φίγουσι οἱ καὶ μέροι.
λαβομένοιο σκοτομένοιο.
καίνας ἀπὸ τῆς κημπάρις,
Πᾶ καὶ κόφτητες τοὺς μάρτες.
καὶ τὰ ἄρμυρα ἐπέσαμ,
καὶ τῆς τούρκης ἐπλακώσαμ.
καὶ δεκεῖ ἐκατισφαξάρτες,
ὄλκας καὶ θανατοσαύρες.

Τότες μίο τῶ Φραδέμν.
Καὶ ξοπήσωτῃ τῶ σέρμν.
Καὶ οἱ τούρκοι π' ὀ καρτερούσαμ,
Στὸ δαράτζο καὶ θορούσαμ,
Πῶς τὸ κάτεργου γὰ πάροισι,
Στὸ δαράτζο γὰ τὸ φέροισι.
Ελέπορτας πῶς τῶ ἐπέϊρε,
Κ' ἐκτῶ πρήμνη τῶ εὔρε.
Α'ρχισαμ τὸ βαίβαί,
Νάχοισι καὶ τὸ καταλάει.
Γιαῦτο ἀφέρτες Βενετζιάροι,
Ποῦ βασιάτε τὸ γεφάμν.
Κ' ἤσων σὴν χρυσαμωσιών
Ζύγι σὴν δίκαιοσιών.
Ὅλοι σήμερον χαρεῖτε,
Τὸν θεὸν ἀχαιρεῖτε.
Πόχετε τέτιο λιουτζόν,
Εἰς τὸν κόσμου γιακαμάρν.
Ὡ μεγάλη ἡ ἀφσντία,
Λαμπροτάτη Βενετία.
Δότε τέτην καὶ πλύτη,
Για τὴν μίκνη τὴν ἐτέτην.

Π' αὐτὸς πρέπη μαρματῆρῃ,
Πῦ σεβέην ὡς φαλκῶνῃ.
Καὶ σιωτεῖβη καὶ χαλαεῖ,
Τούρκους σέμα σάλο πλάει.
Καπετάρῳ δὲ βεντούρα,
Κάμε τέτομ δια τῷ ὥρα.
Καὶ μὰ εἰδεῖτε τί μὰ κάμει,
Τοὺς ἐχθρὰς μὰ ἀποθάμει.
Καὶ μικροῖτε καὶ μεγάλοι,
Γιαρὰ σὰς τρομαξοῦν ὅλοι.
Νὰ φαρίσει τοὺς κουσάρους,
Τούρκους καὶ τοὺς κατελάμους.
Ὅπου ὡς μέσα γὰ κασώπη,
Χμαλωτίζωρτε οἱ ἀμθρώποι.
Θέλεις ἀπὸ μυσσιπέζους,
Καὶ γὰ δάγους καλαβρέζους.
Ὡς καὶ ἀπὸ τῷ χημάρῳ,
Πᾶσα μέρα τῷ ἀμτάρῳ.
Ἄς ἀφίσομῃ ἀρτιμιότες,
Στῷ γερα τοὺς ἀρβαμίτες.
Ἐὼς τὸ κομτηλωμήσει,
Τίς μὰ κέσει μὰ μὴ φείσει.

Καὶ

Καὶ τιμὰς δὲμ σιωτυχέρη,
Εἰς εἰκόνα τὸ συμβέρι.
Ὡ θεώργισοι καλαβρέζοι,
Καὶ ἀρταμόσας οἱ πηλιέζοι.
Ἀμπρουτζάμοι καὶ ἀσκυλάμοι,
Καὶ γαϊδάροι μαρκεζάμοι.
Μαζωχθεῖτε πρὸς κωεῖτε,
Τὸν θεὸν παρακαλεῖτε.
Νὰ βοηθάει τὸ λιορτάρη,
Ποῦ σὰς ἔκαμε πῶ χ' εἰμ.
Ποῦ σὰς ἔγλησε ἐκ τῆς μόρου,
Τοῦ ἀμόμχ τοῦ κερσάρου.
Ὅπου τὸρα ἀμείχε γλύσει,
Ὅξε σὰς δὲμ εἶχε ἀφίσει.
Καὶ γυναῖκες καὶ παιδία,
Ἐπερμε γῆμ μπαρμπάρια.
Καὶ ὅσοι εἶσαν τὸν ἀγκῶμα,
Ἡ φερέσας τὸν αὐλώμα.
Γιαυτό ὅλοι μαζωχθεῖτε,
Καὶ ζωγράφοι μὰ ἀρεῖτε.
Νὰ σὰς κάμη μίαν εἰκόνα,
Νὰ τὸ λέτε εἰς τὸν αἰῶμα.

Γράψετε καὶ τὸ ὄνομα τούτου, καὶ τὰ κατορθώματά του.
Πῶς εἰς χρόνον τρεῖς χηλίας,
ἢ κοσι πεντακοσίαις.
Ἀμέλειπε ὁ Ταγιαπιέρας,
ὅστις ὄλοι τῆς κακῆώρας.
ὅστις ὄλοι ἀποθνήσκοντες,
καὶ ὡς σκλάβοι πληθύνοντες.
καὶ ἡμεῖς ἐκτὴν κερκύρα,
Γιὰ ταυτὸν τὸν Ταγιαπιέρα.
Τὸν θεὸν παρακαλοῦμε,
Σὲ τιμῆν γὰρ τὸν εἰδοῦμεν.
Ὡς ὠρέγεται ἀπατόρ σου.
καὶ γὰρ ἀπάσῃ ὁ ἐχθρός σου.
Νάχει πάντοτε ὑγία,
Πλούτη καὶ ἀνιμεία.
Νάχη ἡμαρτία σου φερεμένη,
Τοὺς ἐχθρούς σου γὰρ πεδέψη.
καὶ ὅπῃ δὲ τὸν ἐπαιμέσει,
κακὸν θάνατον γὰρ δώσει.
καὶ ὅπῃ δὲ τὸν ἀγαπάει,
φάγῃσιν γὰρ τὸν ἐφάει.

Κάμην ἢ θελα καὶ ἄλλα,
Πᾶτ᾽ πρέπουσι μάλα.
Ἄμῃ ὄμοις ἢ συχισμένος,
στην τοᾶμα ἐμβαλμένος.
καὶ καλὸ τὸ γυρισμάτου.
Νὰ γερὴ σὸ θελημάτου.
Μέ δεκαπέντε συλλαβαῖς,
Ποιῦε ἔμμορφες καὶ ἀκραιῖς.
Ἄλλο τί ποτε για τώρα,
Δὲν γράφω κατὰ τὴν ὥρα.
Ὁ θεὸς μὰ τ᾽ δώσει χρόνους,
καὶ χήλιες χηλιάδες θρόνους.
Νὰ τὸν ἰδῶ ὁ προβεδῶρο,
Ὡσαῦν εἶδα καὶ τὸν μόρο.
Λέγω τὸν μισὲρ μπαγία,
Πόμε δὰ σὴν Βενετία.
Ἄπομέρα τὸν τειβῶλη,
Ἐ γερὴθῆ ἢ ῥήμα ὄλη.
Κ' εἴτιμὸς οὐδὲν ἀρέσει,
Ἄλλῃ ἀσκάμει κιὰς περέσει.
Ἐ γράφα καὶ τύποσάτο,
Κεῖς σὲ ῥήμα ἐβαλάτο.

Νὰ τὸ βλέπωσι οἱ ἀνδρομέροι,
τοῦ πολέμου οἱ μαθημέροι.
καὶ μὰ τυπέμοσι καὶ αὐτήγοι,
Οἱ ἀνήξάροι μεχοίροι.
Εἰς τὸν πόλεμον λιουτάρια,
Ἀνδρεςε καὶ παλικάρια.

Τ Ε Λ Ο Σ ~